

«Πρέπει να είμαστε όχι μόνο πιστοί, αλλά και υποδείγματα στους αδελφούς μας Χριστιανούς» (Αρχιμανδρίτης Τιμόθεος Ηλιάκης)

/ [Πεμπτούσια](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=173425>]

Στις παρακλήσεις αυτές της μητέρας του ο Ιωάννης απάντησε:

«Γιατί κάνεις έτσι, μητέρα, και κλαις; Γιατί δεν μιμείσαι τον Πατριάρχη Αβραάμ, ο οποίος για την πίστη και την αγάπη του στο Θεό θέλησε να θυσιάσει το μοναδικό γιό του, τον Ισαάκ, που όμως ο Θεός τον διέσωσε με θαύμα; Εσύ είσαι πρεσβυτέρα κι εγώ γιός Ιερέα και Μάρτυρα και πρέπει να είμαστε όχι μόνο πιστοί, αλλά και υποδείγματα στους αδελφούς μας Χριστιανούς. Γιατί, αν δεν φυλάμε και τα θεωρούμενα μικρά από τους Νόμους και τα έθιμα της Εκκλησίας μας, πώς θα φυλάξουμε τα μεγάλα;...».

Ύστερα από αυτή την ακλόνητη στάση και απάντηση του Ιωάννη, εξαγριωμένος πιά ο Τούρκος του έδωσε μία θανατηφόρα μαχαιριά στην καρδιά και μετά από δύο ημέρες ο Ιωάννης έλαβε το στεφάνι του μαρτυρίου, στις 21 Οκτωβρίου 1773, ως Άγιος Νεομάρτυς Ιωάννης! Γιατί αμέσως ο Πανάγαθος θεός ετίμησε το μαρτυρικό του σώμα με ευωδία και θείο φως, όπως και με πολλά θαύματα αργότερα!

Αφού δηλαδή ο Τούρκος αφέντης του τον εφόνευσε, πέταξε το μαρτυρικό του σώμα στο διπλανό του κήπο, για να τον φάνε οι σκύλοι. Και όχι μόνο οι σκύλοι δεν έφαγαν το ιερό Λείψανο, αλλά έμειναν δίπλα του και δεν επέτρεπαν σέ κανέναν να το πλησιάσει, έτσι έμεινε φωτεινό και αναλλοίωτο, ενώ Χριστιανοί Λαρισαίοι είδαν φως ουράνιο να κατέρχεται σαν αστέρι επάνω του! Τότε ο μητροπολίτης Λάρισας πού πληροφορήθηκε αυτά, εζήτησε την άδεια και ενταφίασε το ιερό Λείψανο χριστιανοπρεπώς. Είχε όμως ο Άγιος αφήσει εντολή στη μητέρα του να μην αφήσει το λείψανό του στη λαρισαϊκή γη, αλλά μετά τριετία να κάμει εκταφή και να το μεταφέρει στην πατρίδα τους. Έτσι εκείνη παρέμεινε στη Λάρισα επαιτούσα για να ζει, ωστόσο έγινε η εκταφή του ιερού Λειψάνου του Αγίου από τον Μητροπολίτη Λαρίσης, ο οποίος και το παρέδωσε στη μητέρα του. Εκείνη κατέχουσα τον ιερό θησαυρό κατέφυγε στην πατρίδα τους και διέμενε σ' έναν αδελφό της, στον οποίο και μόνο ανέφερε ότι κατέχει το ιερό Λείψανο του υιού της Αγίου Ιωάννου. Άφησε μάλιστα στον αδελφό της κι εκείνη εντολή, όταν αποθάνει και ταφεί, να τοποθετήσουν δίπλα της τα ιερά Λείψανα του Αγίου, όπως και έγινε.

Αλλά ο Πανάγαθος, τιμώντας τον Άγιο, επέτρεψε στη συνέχεια την αποκάλυψή του, από την ευωδία πού ανέδιδε το ιερό Λείψανό του και από τα θαύματα που ετελούντο από αυτά.

Έτσι το ιερό Λείψανο του Αγίου περιήλθε στην Ιερά Μητρόπολη Μονεμβασίας, επί Μητροπολίτη Χρύσανθου, το 1818, και ήδη κατέχεται από την Ιερά Μητρόπολη

Σπάρτης και την Ιερά Μονή Ζερμπίτσας Σπάρτης, ενώ τμήματά του κατέχουν και οι Ιερές Μητροπόλεις Μεσσηνίας και Λαρίσης, όπου και έχουν ανεγερθεί Ιεροί Ναοί επ' ονόματι του Αγίου, όπως και στην Παλλήνη Αττικής, ενώ στους επικαλούμενους αυτόν τελούνται θαύματα.

Απολυτίκιον Ποίημα Μοναχού Γερασίμου Μικραγιαννανίτου.

Ύχος Γ'. Προς το: Θείας πίστεως

Θείον γόνον Σε, Μονεμβασία, ανεβλάστησε καρποφορούντα, Ιωάννη, τας της Πίστεως χάριτας των γάρ πατρών θεσμών αντεχόμενος τους εκ της Άγαρ αθλήσας κατήσχυνας. Μάρτυς ένδοξε, Χριστόν τον θεόν ικέτευε δωρήσασθαι ημίν το μέγα έλεος.

Ακολουθία του Αγίου Νεομάρτυρα ΙΩΑΝΝΟΥ συνέταξε ο Ιεροδιάκονος του Μητροπολίτου Μονεμβασίας Χρυσάνθου, Πανάρετος Αγγελόπουλος, η οποία εξεδόθει υπό του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Ανδρούσης Ιωσήφ το 1820 στην Καλαμάτα. Πρόσφατα δε ο Πανοσιολογιότατος Αρχιμανδρίτης π. Ιγνάτιος Μανδελίδης Ιεροκήρυξ Λαρίσης, εξέδωσε αυτήν διορθωμένη υπό του μακαριστού Μοναχού Γερασίμου Μικραγιαννανίτου, Υμνογράφου της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας.

Πηγή: «Αθωνίτης», Περιοδική Έκδοση του Ομίλου Φίλων Αγίου Όρους «Άγιος Αθανάσιος ο Αθωνίτης», Έτος 25ο, Τεύχος 97, Δ' Τρίμηνο 2016.